

Кораліна (скорочено)

Ніл Гейман

Сюжет твору скорочено

Кораліна Джонс разом із батьками переїжджає у старий будинок неподалік Лондона. Там вона знайомиться з дивакуватими сусідами: старими акторками міс Примулою та міс Форсібیلлою і дивним містером Бобо, який нібито тренує мишачий цирк. Батьки зайняті роботою, тому дівчинка сама досліджує будинок і знаходить двері, за якими спочатку була цегляна стіна.

Згодом вона відкриває двері й потрапляє до іншого світу, дуже схожого на її власний. Там живуть її "інші батьки" з гудзиками замість очей, які пропонують їй лишитися назавжди. Кораліна відмовляється, повертається додому, але її справжні батьки зникають. Вона дізнається, що їх утримує в полоні "інша мати". Дівчинка вирішує повернутись до іншого світу, щоб врятувати їх.

Потрапивши назад, вона розуміє, що "інша мати" – чаклунка, яка заманює дітей, забирає їхні душі та утримує їх привиди. Привиди просять Кораліну звільнити їхні душі, й дівчинка пропонує чаклунці гру: якщо Кораліна знайде своїх батьків і душі дітей, то повернеться додому; якщо ні – залишиться у чаклунки назавжди.

Завдяки чарівному камінчику Кораліна знаходить душі дітей і здогадується, де заховані її батьки. Після напруженої боротьби вона рятує батьків, перемагає чаклунку й повертається додому. Батьки нічого не пам'ятають, а дівчинка ховає чарівний ключ. Проте рука чаклунки переслідує її, намагаючись повернути ключ. Кораліна влаштовує пастку біля старої криниці й позбувається руки чаклунки назавжди.

Переживши ці випробування, Кораліна більше нічого не боїться, навіть свого першого дня у новій школі.

Стислий переказ по розділах

Розділ 1

Одинадцятирічна Кораліна Джонс переїжджає з батьками до старого триповерхового будинку біля Лондона. Незабаром дівчинка починає досліджувати своє нове житло. На першому поверсі мешкали дві незвичайні сусідки – літні акторки міс Примула й міс Форсібілла, що тримали кількох собак. Вони постійно плутали ім'я Кораліни, називаючи її Кароліною.

На верхньому поверсі жив дивакуватий старий із пишними вусами, містер Бобо,

який запевняв, що тренує мишачий цирк, але ніколи нікому його не показував, посилаючись на те, що миші ще не готові до вистави. Кораліна сумнівалася у правдивості його слів і вважала, що він усе це вигадує.

Наступного дня дівчинка вийшла до саду, що оточував будинок. Там вона побачила закинутий тенісний корт, занедбаний розарій та стару криницю, закриту дошками. Також вона зустріла чорного кота, який уважно за нею стежив, але не підходив близько.

Батьки Кораліни постійно працювали вдома за комп'ютерами і мало звертали увагу на доньку. В один дощовий день Кораліна дуже занудьгувала, тож тато, щоб зайняти дівчинку, порадив їй порахувати двері та вікна в їхній квартирі. Вона ретельно виконала завдання і виявила 21 вікно та 14 дверей. Але одні двері були замкнені. Разом із мамою вони їх відчинили, проте за дверима виявилася лише цегляна стіна – очевидно, колись ці двері вели до іншої частини будинку, яку згодом замурували.

Тієї ночі Кораліна не могла заснути, почувши дивні звуки. Вона помітила тінь якоїсь істоти, яка швидко втекла у вітальню. Дивні двері були відчинені, хоча за ними залишалася лише цегляна стіна. Кораліна зачинила двері і повернулася до ліжка. Цієї ночі їй снився моторошний сон про темних істот із червоними очима, які співали страшну пісню про смерть.

Розділ 2

Вранці вже не йшов дощ, але будинок був вкритий густим туманом. Кораліна вдяглася тепло й вирушила в сад, де зустріла дивного старого з горища, який передав їй послання від мишей: "Не заходь у двері". Кораліна не зрозуміла цього попередження і повернулася додому.

Дівчинці знову стало сумно. Вона просила батьків пограти з нею, але вони були занадто зайняті роботою. Щоб розвіяти нудьгу, вона пішла в гості до стареньких акторок. Вони напоїли її чаєм і почали сперечатися про театр. Потім міс Примула запропонувала поворожити Кораліні на чайнках. Ворожіння передбачило небезпеку, яка чекає на дівчинку, але без уточнень. Старенькі подарували їй камінчик із діркою, який мав допомогти у разі небезпеки.

Повертаючись додому, Кораліна замислилася над пророкуванням і відчула одночасно тривогу й цікавість щодо майбутніх пригод.

Розділ 3

Наступного дня Кораліна з мамою поїхали купувати одяг для школи. Після повернення додому мама поїхала в магазин за продуктами. Дівчинка, занудьгувавши, знайшла ключ від дивних дверей і відчинила їх.

Цього разу замість цегляної стіни за дверима з'явився темний коридор. Кораліна

вирішила перевірити, куди він веде, і потрапила до квартири, дуже схожої на її власну. Там вона зустріла "іншу матір" і "іншого тата", які виглядали точнісінько, як її справжні батьки, тільки замість очей у них були чорні гудзики. "Інша мама" ласкаво прийняла дівчинку, нагодувала її смачним обідом та показала дивовижну кімнату з живими іграшками та співаючими щурами. Коли "інший старий" запросив її в гості, Кораліна відмовилася і повернулася додому.

Розділ 4

Надворі Кораліна знову зустріла чорного кота, який запевнив її, що він не "інший", а звичайний кіт, який може переходити між світами. Після короткої бесіди кіт зник, а Кораліна пішла до квартири стареньких сусідок, де потрапила на дивну виставу. Старенькі акторки під час шоу повернули собі молодість, але теж мали гудзики замість очей. Після вистави "інші батьки" запропонували Кораліні залишитися назавжди, але дівчинка відмовилася і повернулася додому.

Розділ 5

Кораліна зачинила двері на ключ і почала чекати на повернення батьків. Вона провела так цілу добу, але батьки не з'являлися. Тоді вона вирішила сама дбати про себе: готувала їжу, заходила до стареньких сусідок, міс Примули та Форсібілли, й навіть записала на батьковому комп'ютері своє коротке оповідання. Дівчинка намагалася поводитися як доросла, але дедалі сильніше сумувала за батьками.

Наступної ночі до неї прийшов чорний кіт і показав, де перебувають її батьки. Виявилось, що їх ув'язнила інша мама у великому дзеркалі в кінці коридору. На дзеркалі мама написала "ВРЯТУЙ НАС" у зворотному порядку.

Кораліна спробувала зателефонувати до поліції, але там її слова сприйняли як дитячу вигадку. Дівчинка зрозуміла, що тільки вона сама може врятувати батьків. Вона взяла свічку, магічний камінчик із отвором та яблука, після чого вирушила до паралельного світу, щоб врятувати своїх батьків.

Пройшовши крізь темний коридор, Кораліна побачила фігуру, що нагадувала маму. Вона кинулася до неї, але виявилось, що це була "інша мама". Кораліна зажадала повернути своїх справжніх батьків, але "інша мати" почала переконувати її, що ті її покинули. Вона навіть продемонструвала підроблену картинку в дзеркалі, де справжні батьки нібито раділи, що Кораліни більше немає. Проте дівчинка не повірила в цю ілюзію й зрозуміла, що її намагаються обдурити.

"Інша мама" розлютилася й зачинила двері до свого світу ключем, який принесли їй щури зі світу Кораліни. При цьому інший батько випадково проговорився, що ключ існує тільки один.

Потім "інша мама" пішла відпочивати, а Кораліна вирушила на подвір'я, де зустріла

знайомого чорного кота. Вони поговорили, і кіт натякнув, що "інша мати" або хоче когось любити, або просто з'їсти. Він порадив Кораліні кинути їй виклик, адже такі істоти люблять різні ігри.

Розділ 6

Вранці Кораліна почала досліджувати квартиру іншої матері. Вона підійшла до дверей, що вели в реальний світ, але ті були зачинені. Квартира виглядала точнісінько як її справжній дім, проте на камінній полиці у вітальні лежала незнайома снігова куля з двома маленькими фігурками всередині.

Кораліна вийшла назовні, вирішивши оглянути околиці будинку. Вона попрямувала до лісу, який поступово почав перетворюватися на щось дивне і неприродне. У тумані вона знову зустріла чорного кота, який попередив, що це місце несправжнє — це лише незавершена частина світу, створеного "іншою матір'ю". Він також сказав, що щури є шпигунами чаклунки. Кіт мав можливість вільно переміщатися між світами, використовуючи таємні проходи.

Повернувшись до будинку, Кораліна зустріла "іншу маму", яка запропонувала пограти в ігри. Проте дівчинка відмовилася і вимагала, щоб її справжніх батьків звільнили та дозволили їй піти. "Іншу маму" сильно роздратували "невдячність" і "погані манери" Кораліни, тому вона замкнула її в темній комірчині за дзеркалом.

Розділ 7

Кораліна ледь стримала сльози і почала мацати стіни, шукаючи вихід, але нічого не знайшла. Раптом вона почула чийсь голоси й зрозуміла, що в комірчині перебувають привиди трьох дітей. Вони розповіли, як їх колись заманила чаклунка, пообіцявши іграшки та розваги, після чого вони погодились пришити гудзики замість очей. Пізніше чаклунка відібрала в них душі і назавжди замкнула в цій комірчині.

Привиди попросили Кораліну повернути їхні душі і порадили шукати їх, дивлячись крізь "дірочку в камені".

Розділ 8

Коли "інша мама" випустила Кораліну з комірчини, дівчинка запропонувала їй зіграти гру. Суть гри полягала в тому, що Кораліна мала знайти своїх справжніх батьків і душі трьох дітей. Якщо вона програє, то назавжди залишиться з "іншою мамою" і дозволить пришити собі гудзики замість очей. Чаклунка погодилась і пообіцяла дотримуватись правил.

Почавши пошуки, Кораліна з'ясувала, що камінчик із діркою має чарівну силу: крізь його отвір можна побачити приховане. Завдяки камінчику вона знайшла першу

душу в дитячій кімнаті. Другу душу їй вдалося вихопити з лап чудовиська, на яке перетворилися "інші" старенькі акторки.

Розділ 9

Успіх Кораліни сильно розлютив "іншу маму". Вона заманила дівчинку в порожню квартиру, сказавши, що там може бути остання душа. Там Кораліна натрапила на створіння, що колись було її "іншим батьком", тепер воно було блідим, опухлим і мало гудзики замість очей. Створіння попередило її, що "інша мати" має намір назавжди замкнути її.

Інший батько не хотів завдавати Кораліні шкоди, але чаклунка змусила його напасти на неї. Кораліна вирвала в нього око-гудзик, засліпила створіння й побігла нагору.

Розділ 10

Кораліна піднялася до квартири на горищі, де у реальному світі мешкав дивний старий. Всередині вона почула дивну мелодію й помітила створінь із червоними очима. Однак Кораліна не злякалась, бо зрозуміла, що це лише несправжні образи, створені "іншою матір'ю". Вона зустріла там істоту, схожу на "іншого старого сусіда". Він спробував переконати дівчинку залишитись у цьому світі, обіцяючи їй безкінечні радощі й комфорт. Але Кораліна не погодилася, бо їй не подобався світ, у якому всі бажання легко здійснюються.

Тоді сусід розсипався на багато чорних пацюків. Один з них побіг із останньою склянню кулькою, що містила душу дитини. Кораліна кинулась навздогін, але впала й травмувалася. Втративши надію, вона побачила, що кіт убив пацюка й повернув їй кульку. Тепер Кораліна мала всі три душі дітей, які потребували порятунку.

Саме в цей момент дівчинка здогадалася, де "інша мати" сховала її справжніх батьків – у сніговій кулі, що лежала на полиці каміна. Душі дітей попередили її, що інша мати не збирається відпускати Кораліну. Кіт підтвердив це, додавши, що відьма закрила всі таємні ходи, і єдиний вихід з її світу – через двері.

Розділ 11

Взявши наляканого кота на руки, Кораліна зайшла до квартири. Інша мати виросла дуже високою та блідою, але дівчинка не злякалась. Вона впевнено заявила, що знайшла душі дітей і знає, що її справжні батьки знаходяться у коридорі між світами.

Щоб довести, що Кораліна програла, відьма відкрила двері. Скориставшись моментом, Кораліна кинула кота в обличчя іншої матері, схопила снігову кулю й вибігла крізь двері. Кіт кинувся слідом.

У коридорі дівчинка спробувала зачинити двері, але їй бракувало сил. Тоді їй на допомогу прийшли привиди дітей і душі її батьків. Двері зачинилися, відірвавши руку відьми. Кораліна і кіт побігли темним моторошним коридором, який намагався їх затримати, переслідуювані рукою чаклунки. Дівчинка не здавалася їй, зрештою, вбігла до своєї квартири, де замкнула двері на ключ. Опинившись у безпеці, вона заснула в кріслі, що належало її бабусі.

Розділ 12

Пізніше Кораліну розбудила мама. Батьки були поряд, але нічого не пам'ятали про те, що з ними сталося. Кораліна повісила ключ від дверей на шию, а кульки з душами дітей поклала під подушку.

Радісна, що все повернулося на свої місця, Кораліна пішла до батькового кабінету й поцілувала його. Потім родина повечеряла піцою, після чого дівчинка лягла спати.

Вночі Кораліні наснилося, що вона зустріла трьох дітей на пікніку. Діти подякували їй за порятунок і попередили про можливу небезпеку, після чого пішли. Вранці вона побачила, що кульки під подушкою розбилися, мов порожні шкаралупи яєць.

Прокинувшись, Кораліна почула дивний шум, визирнула у коридор і помітила руку відьми. Дівчинка зрозуміла, що рука шукає ключ від дверей.

Розділ 13

Наступного дня Кораліна пішла в гості до стареньких сусідок на чай. Міс Форсібілла знову поворожила їй на чаї та побачила в чашці обриси руки. Це підтвердило підозри дівчинки, що рука чаклунки за нею стежить. Вночі Кораліна побачила, як біла рука з червоними нігтями дряпає вікно.

Вранці Кораліна вирішила діяти й підготувала пастку. Вона зняла дошки зі старого колодязя, накрила отвір паперовою скатертиною й поклала на неї ключ як приманку. Рука відьми схопила ключ і провалилася до колодязя разом із ним. Кораліна знову закрила колодязь дошками, щоб нічого звідти не вибралось.

На зворотному шляху вона зустріла дивака з третього поверху, який повідомив, що миші назвали її рятівницею. Тепер Кораліна не боялася нічого, навіть першого дня у новій школі. Раніше вона хвилювалась перед школою, але тепер знала, що більше не існує нічого, що могло б її налякати.